

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 153/24	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 14 listopada 2023 roku w sprawie II K 37/23.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut obrazy prawa procesowego tj. art. 4 kpk i art. 7 kpk i powiązany z nim zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, poprzez błędną ocenę dowodów i odmowę wiary oskarżonemu przy jednoczesnym pominięciu okoliczności przemawiających na korzyść i w wyniku tego błędne	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>ustalenie, że oskarżeni swoim zachowaniem dopuścili się przypisanych im czynów.</p> <p>Powiązany zarzut obraży prawa procesowego, tj. art. 167 kpk, poprzez brak dopuszczenia dowodu z opinii daktyloskopijnej i osmologicznej.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych oraz zarzuty błędnej oceny dowodów, nie zasługują na uwzględnienie. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny w oparciu o rzetelnie i wszechstronnie oceniony materiał dowodowy. Każdy istotny dowód został poddany analizie i oceniony w kontekście innych, powiązanych z nim dowodów. Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd Rejonowy jest obiektywna, prawidłowa, zgodna z zasadami logiki</p>				

i doświadczenia życiowego, oparta o całokształt ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego i jako taka korzysta z ochrony jaką daje art. 7 kpk. Sąd Okręgowy nie będzie w tym miejscu tej oceny i tych ustaleń powiełał, albowiem wobec doręczenia stronom odpisu uzasadnienia zaskarżonego wyroku analiza ta jest (a przynajmniej powinna być) im znana - dość powiedzieć, że Sąd odwoławczy aprobuje dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów oraz oparte na niej ustalenia faktyczne.

W szczególności nie jest prawdą, że Sąd skazał oskarżonych jedynie w oparciu o miejsca logowania się ich telefonów i miejsce zaparkowania samochodu marki A. użytkowanego przez oskarżonego M. Z.. O ich winie i sprawstwie świadczy całokształt dowodów ocenionych przez przyzmat logiki i doświadczenia życiowego, w tym prawidłowa ocena wiarygodności ich wyjaśnień.

Niewiarygodne jest, że oskarżeni postanowili zatrzymać się w nocy na papierosie akurat przed odludnym miejscem, w którym właśnie dokonywano włamania i akurat w czasie jego trwania. Przecież pokrzywdzony R. Ś. zaobserwował po dotarciu na to miejsce, że dwaj mężczyźni uciekają stamtąd na jego widok, a przed kopalnią stoi opuszczony samochód marki A.. Niewiarygodne jest również, że oskarżeni podjęli racjonalną decyzję i udali się spokojnie „na stopa” do miejsca zamieszkania oskarżonego D. T. po zastępczy samochód (A. ni stąd ni z owąd miło się akurat wtedy - po wypaleniu przez oskarżonych papierosów - zepsuć), zostawiając w samochodzie torebkę ze wszystkimi dokumentami i pieniędzmi M. Z.. Stało się tak, bo zostali wypłoszeni z miejsca włamania przez pokrzywdzonego R. Ś. i salwowali się

paniczną ucieczką na pieszo. Gdyby mieli udawać się spokojnie po samochód zastępczy, zabraliby ze sobą dokumenty i pieniądze, a nie pozostawiali je w aucie zaparkowanym w ciemnym odludnym miejscu, zwłaszcza, że ten samochód nie był dobrze zabezpieczony (wybita szyba z ziejącą dużą dziurą – vide protokół oględzin k. 11). Niewiarygodne jest, że stało się to przez przeoczenie M. Z.– przecież oskarżony M. Z., gdyby mówił prawdę, nie działałby w popłochu, a dokumenty i pieniądze byłyby mu potrzebne na dotarcie do „cywilizacji” i zorganizowanie samochodu zastępczego. Niewiarygodne jest, że oskarżeni pobłądzili, podróżowali przez część drogi pieszo, łapali „stopa” i przez to po wielu godzinach dotarli do miejsca zamieszkania oskarżonego D. T., aby zabrać samochód jego ojca – przecież gdyby

mówili prawdę,
wystarczyło
zadzwoić po pomoc
drogową, albo
pomoc innej osoby.
Oni jednak
potajemnie zabierali
samochód ojca
oskarżonego D. T.,
bo musieli zachować
konspirację, gdyż
zostali wypłoszeni
z miejsca, w
którym dokonywali
włamania i chcieli
tam skrycie wrócić
po samochód.

Przede wszystkim
o niewiarygodności
oskarżonych
świadczy to, że
po powrocie innym
samochodem na
miejsce porzucenia
samochodu marki
A. nie podjechali
tam, bo zobaczyli
samochody
policyjne, a potem
czaili się w pobliżu
nie zbliżając się
do A. (widział
ich już o świcie
pokrzywdzony R.
Ś.). Przecież gdyby
wyjaśniali prawdę,
to nie mieli się
czego bać, a już
na pewno nie
policjantów, wszak
twierdzili, że nic
nie wiedzieli o
włamaniu. Uczciwy
człowiek wracający
na miejsce, w którym
zostawił zepsuty
samochód, widząc
przy nim policjanta
podszedłby i

zainteresował, co się stało, wyjaśnił sytuację.

Niewiarygodne jest tłumaczenie

oskarżonego M. Z., że nie chciał podchodzić do samochodu, bo nie był pełnoprawnym właścicielem auta.

Przecież użytkował je legalnie na podstawie umowy użytkownika z właścicielem samochodu

świadkiem K. J., co ten w pełni potwierdził

(zeznania k. 112 -113). W dodatku zeznał, że zna się z oskarżonym M. Z. od kilkunastu lat i użyczył mu tego samochodu do podwożenia dzieci do szkół i dojazdu do pracy, nie było nic nielegalnego w używaniu go przez oskarżonego.

Samochód był „legalny”, po jego zabezpieczeniu

policja nie stwierdziła żadnych nieprawidłowości i wydała samochód osobie uprawnionej.

Co więcej – tą osobą uprawnioną był oskarżony M. Z., który w dniu 22 kwietnia 2022 roku odebrał samochód A. z parkingu policyjnego mając upoważnienie

właściciela pojazdu (k. 92). A zatem oskarżeni mogli podjechać po ten samochód w dniu inkryminowanego zdarzenia i zabrać go mimo obecności policji, wszak wytłumaczyliby, że M. Z. użytkuje go od właściciela K. J., a ten (wieloletni przyjaciel M. Z.) z pewnością by to potwierdził. To zachowanie oskarżonych – unikanie policji, czajenie się w pobliżu i skryta obserwacja, kiedy policja odjedzie – wskazuje, że oskarżeni nie wyjaśniali prawdy na temat powodu i okoliczności porzucenia samochodu marki A.. Porzucili go w popłochu, a potem widząc policję nie podeszli do niego, bo byli sprawcami włamania.

Niewiarygodne jest również, że samochód marki A. po wypaleniu przez oskarżonych papierosów nagle się zepsuł i nie mógł odpalić, bo przecież nie zgłoszono żadnej takiej usterki przy odbieraniu pojazdu z parkingu przez

osobę uprawnioną, mimo, że starannie opisano w protokole wszystkie jego inne uszkodzenia (k. 92). Żadnych takich usterek nie zgłaszał również jego właściciel K. J. (k. 112-113). Obrońca powołuje się na wyrwane z kontekstu słowa pokrzywdzonego R. Ś. z rozprawy, że samochód A. mógł mieć jakiś problem z elektryką, bo mrugnęły w nim światła. Po pierwsze, obrońca nie zauważa ironicznego kontekstu tej wypowiedzi z rozprawy, w której pokrzywdzony kpiąco odnosił się do rewelacji oskarżonych, bo w postępowaniu przygotowawczym świadek wyraźnie zaznaczył, że widział zasygnalizowanie przez samochód mrugnięciem światła awaryjnych, jak ktoś za pomocą pilota zdalnie zamknął w nim drzwi (k. 5). Po drugie, ewentualna usterka polegająca na mruganiu światła w samochodzie nie oznacza niemożności jego odpalenia, bo przecież dwa tygodnie później M.

Z. nie miał problemu z uruchomieniem go odbierając pojazd z policyjnego parkingu.

Obrońca nie ma racji twierdząc, że na miejscu nie odnaleziono żadnych przedmiotów służących do dokonania włamania (łomów, kanistrów). Nie najlepiej świadczy to o znajomości akt przez apelanta. Otóż w samochodzie A. znaleziono łom i nawet zabezpieczono go jako dowód rzeczowy, a oskarżony M. Z. przyznał, że należał do niego (k. 241v). Niewiarygodne są jego wyjaśnienia, że był mu potrzebny do pracy – oskarżony rozwoził napoje na paletach, twierdził, że łomem tym naprawiał te palety. Przecież nie rozwoził palet z napojami samochodem osobowym A. (...), samochodem tym miał odwozić dzieci do szkoły i dojeżdżać do pracy. Na miejscu zdarzenia przy koparkach zabezpieczono również dwa kanistry na paliwo - oskarżeni w celu ich

pozyskania wyrywali zabezpieczenia przeznaczonych na to schowków w koparkach i wyjęli te kanistry stawiając je obok wlewu paliwa z którego już zdążyli wyrwać korek (protokół oględzin k. 12). Poza tym, jak zeznał pokrzywdzony R. Ś., sprawcy na jego widok odbiegli w ciemność. Mogli mieć przy sobie rurki lub wężyki służące do spuszczenia paliwa ze zbiorników koparek, a nawet łomy i inne przedmioty służące do przełamania zabezpieczeń i z nimi uciec. Takie przedmioty można pochować w kieszeniach i za paskiem spodni. Mogli również odbiec z innymi jeszcze pojemnikami na paliwo oprócz pozostawionych na miejscu kranistów.

Podsumowując – zasady logiki i doświadczenia życiowego przekonują, że dowody wskazują jednoznacznie na sprawstwo oskarżonych. Nie chodzi tylko o to, że pojawienie się przez nich w tym

odludnym miejscu i w takim czasie (w nocy) tylko po to, żeby sobie przy kopalni piasku zapalić papierosa (jakże romantycznie), oraz zepsucie się właśnie w tym momencie samochodu (może zaszkodził mu dym papierosowy), podczas gdy tuż obok jacyś inni sprawcy włamywali się do koparek, oznaczałoby zaistnienie piramidalnie nieprawdopodobnego zbiegu okoliczności, niegodnego nawet scenariusza do kiepskiego filmu z kategorii komedii pomyłek. W dodatku ci inni sprawcy musieliby być wytrawnymi piechurami, bo innego samochodu tam nie zaobserwowano. Chodzi również o zachowanie się oskarżonych po konspiracyjnym powrocie na miejsce porzucenia samochodu marki A. i paniczne unikanie policji.

Zarzut obrazy prawa procesowego poprzez brak dopuszczenia dowodu z opinii daktyloskopijnej jest

bezzasadny w stopniu oczywistym. Przecież dowodu takiego nie da się przeprowadzić, albowiem na miejscu inkryminowanego zdarzenia nie ujawniono śladów daktyloskopijnych (informacja k. 188). Formułowanie takiego wniosku dowodowego, a potem zarzutu apelacyjnego, może świadczyć o nieznajomości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Zarzut obraży prawa procesowego poprzez brak dopuszczenia dowodu z opinii osmologicznej również jest bezzasadny. Całkowicie nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy byłoby przeprowadzenie badań osmologicznych śladów zabezpieczonych w samochodzie marki A., skoro obaj oskarżeni przyznali, że w tym samochodzie przebywali. Oprócz tych śladów (z w/ w samochodzie A.) jedynym zabezpieczonym

śladem osmologicznym jest ten pochodzący z czapki znalezionej na drodze w odległości zaledwie 60 metrów od w/w samochodu, a więc nie w miejscu włamania do koparek (protokół oględzin k. 10-12). Opinia osmologiczna i w tym przypadku byłaby nieprzydatna do rozstrzygnięcia sprawy, albowiem ani nie potwierdzałyby, ani nie zaprzeczały wersji oskarżonych. Gdyby ślad należał do któregoś z nich, czapkę mogliby zgubić zarówno udając się na włamanie, jak i rozpoczynając wędrówkę po samochód zastępczy, jak twierdzili. Gdyby ślad nie należał do żadnego z nich, to nie oznaczałoby, że czapkę zgubił jakiś inny złodziej, bo znaleziono ją na drodze i mógł ją zgubić ktokolwiek i kiedykolwiek (była zawilgocona, mogła leżeć tam długo, aby pobrać ślad osmologiczny technicy najpierw musieli ją wysuszyć – k. 12). Tak czy owak nie byłby to dowód przydatny

<p>do rozstrzygnięcia sprawy niezależnie od wyniku badania.</p> <p>Dlatego Sąd Rejonowy nie wypowiadając się w przedmiocie tych wniosków dowodowych nie uchybił prawu procesowemu w stopniu mogącym mieć wpływ na treść wyroku w rozumieniu art. 438 pkt 2 kpk (choć faktycznie taki wniosek powinien być formalnie oddalony, gdyż został złożony przed wszczęciem przewodu sądowego – k. 191).</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>Wniosek o uniewinnienie obu oskarżonych.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Wniosek nie jest zasadny, co było powyżej omówione.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut rażącej niewspółmierności kar wymierzonych obu oskarżonym.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p>		

		# niezasadny		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut jest chybiony, albowiem obu oskarżonym wymierzono kary po jednym roku pozbawienia wolności, a więc na minimalnym ustawowym poziomie. Nie zachodziły warunki do nadzwyczajnego złagodzenia kary – obaj oskarżeni byli wielokrotnie karani, oskarżony M. Z. odpowiada w warunkach recydywy, obaj oskarżeni popełnili przestępstwo kwalifikowane kumulatywnie. Orzekanie kary wolnościowej na podstawie art. 37 a § 1 kk nie było nawet teoretycznie możliwe (pomijając to, że oskarżeni na to nie zasługiwali), albowiem przepis ten ma zastosowanie do przestępstw zagrożonych karą nieprzekraczającą 8 lat pozbawienia wolności, a przestępstwo z art. 279 § 1 kk przypisane</p>				

<p>oskarżonym jest zagrożone karą do 10 lat pozbawienia wolności. Obaj oskarżeni byli karani na kary pozbawienia wolności co wyklucza możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary. Orzeczone grzywny są niewysokie (po 1000 zł), wręcz symboliczne (obecnie można zostać surowiej ukaranym za wykroczenia drogowe), na pewno nie są to kary niewspółmiernie surowe, a wręcz jawią się jako łagodne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o złagodzenie kar poprzez zastosowanie art. 37 a § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i wymierzenie obu oskarżonym kar wolnościowych w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek nie jest zasadny, co było</p>		

powyżej omówione.
Wniosek o
zastosowanie art. 37
a § 1 kk w zw. z art. 4
§ 1 kk i wymierzenie
obu oskarżonym
kar wolnościowych
urąga prawu
karnemu
materialnemu,
albowiem zarówno
obecnie, jak i według
stanu prawnego z
daty czynu, art. 37
a § 1 kk miał
zastosowanie do
przestępstw
zagrożonych karą
nieprzekraczającą 8
lat pozbawienia
wolności, a
przestępstwo z art.
279 § 1 kk przypisane
oskarżonym było
i jest zagrożone
karą do 10
lat pozbawienia
wolności. Obaj
oskarżeni byli karani
na kary pozbawienia
wolności co
wyklucza możliwość
warunkowego
zawieszenia
wykonania kary.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

4.1.

Sąd Rejonowy po
uprzedzeniu o
zmianie kwalifikacji
przez jej
uzupełnienie o
dyspozycję art. 288
§ 1 kk (przyjęto

	<p>kumulatywną kwalifikację art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk) nie odebrał wniosku o ściganie przestępstwa zniszczenia mienia od pokrzywdzonych, w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie wniosek taki nie został złożony, nie wynika również z żadnego ze sformułowań zawartych w zeznaniach pokrzywdzonego.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Sąd Okręgowy z urzędu konwalidował przeoczony przez Sąd Rejonowy brak wniosku o ściganie przestępstwa z art. 288 § 1 kk. <u>Taki wniosek jest nieodzowny nawet w wypadku kumulatywnej kwalifikacji przestępstwa ściganego na wniosek z przestępstwem ściganym z urzędu</u> (wyr. SN z 27.2.2008 r., V KK 324/07, Prok. i Pr. – wkł. 2008, Nr 7–8, s. 24). Jednak odebranie takiego wniosku jest</p>		

możliwe na każdym etapie – również odwoławczym (wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 6 czerwca 2019 r. IV KK 289/18 opubl. Legalis). Wniosek taki został na etapie apelacyjnym złożony po wezwaniu przez Sąd Okręgowy pokrzywdzonych do złożenia oświadczenia woli w tym przedmiocie.

**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji

5.1.1.

Przedmiot utrzymania w mocy

Wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia.

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Było to omawiane.

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	Na podstawie art. 636 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa w częściach równych wydatki za postępowanie odwoławcze, na		

	<p>które złożył się ryczałt za doręczenia w kwocie 20 zł, oraz opłaty za drugą instancję. Koszty te nie są wysokie (wręcz symboliczne) i oskarżeni są je w stanie ponieść bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i swoich najbliższych. Są to młodzi, zdrowi mężczyźni, zdolni do pracy zarobkowej.</p>
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonych M. Z. i D. T.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazania		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana